

leto dobi mesto okoli 6000 gld. od hranilnice! Ali to ni lepa pomoč za gospodarstvo in bi ta denar okraju škodil? Ta dobiček pa izvira od tod, da hranilnica dobiva sirotinske ali otročje denarje v shrambo, za katere plačuje na leto samo $4\frac{1}{2}\%$!

Ali bi se ne dala ustanoviti okrajna hranilnica, ker je večina denarja od slovenskih staršev in otrok iz okraja? Kako mislite, rojaki, o tem vprašanji? Zdaj po zimi nas delo ne sili, lahko se o takih stvareh razgovarjamo!

Hv.

Nekaj iz okolice Mariborske.

Od sv. Križa pri Mariboru piše nam se tole: V kakih sedmih letih so si naši kmetje okrog Maribora ustanovili 6 čitalnic ali bralnih društev; to je, šest trdnjavic zoper narodne sovražnike, šest taborov, v katerih se naše ljudstvo uči braniti svoj jezik in svojo domovino. Zadrželi so bili s tem vrli Rušanci; zatoraj smem reči, da so Ruše rodišče vsem tem čitalnicam. Tje so prihajali Križančani in Lovrenčani; kmalu so si pa sami osnovali jednaka društva. Iz Sentlovenca je iskra šla dalje po Pohorju — do Ribnice. Oj, da bi se našli možje, ki bi jo podnetili še v Vuzenici, na Muti in Marenbergu! Izvrstni domoljubi so bili preteklo leto ustanovili dve novi čitalnici: v Jarenini in pri sv. Jakobu v Slov. goricah. Vsa ta društva lepo prospevajo. Narod naš ljubi čitanje in pošteno zabavo. Krvavo potrebno je tako ognjišče kje ob Pesnici in v Kamnici, potem pri sv. Petru pri Radgoni. Se ve, da je od kraja mnogo truda; v časi je treba tudi globlje v žep poseči; ali kdor zares svoj narod ljubi, premagal bode vse ovire in sitnosti. Vstrašiti se ne sme dela in ne obupati, ako na jedenkrat ne vidi mnogo vspeha in Bog ve, kakih čudežev. Naposled vendar ne izostane sad, ako je društveno delovanje vstrajno. Duh, ki prešinja društvo, širi se polagoma po vsej okolici. Če tudi se ne topi starim odrevenelo njih srce, vendar postaja mladi zarod naroden. Jaz vsaj ne vem za drugo sredstvo, kako bi se dalo vzdramiti naše ljudstvo, nego so bralna društva. Mnogo [bi se pač tu lahko še storilo; saj se nahaja povsod kaj narodnih mož; ali žal, da se ti bojijo dela. Marsikateri ima domoljubje v srce zaprto, kakor bi se bal, da mu ga kdo ne ukrade; v časi mu pride tudi na jezik; dalje pa Bog ne daj. Takšna ljubezen je mrtva, kakor je vera mrtva brez dejanja.

Koliko pa vzmorejo skromne moči, katere navdušuje iskrena ljubezen do naroda, kaže najjasneje veselica, katero je bilo tukajšnje bralno društvo priredilo o priliki svojega občnega zbora. Naj mi ne zamerijo gospodje, ki

so sodelovali, da jim izrekam tu javno zahvalo. Čast, komur čast!

Tajnik in blagajnik sta nam povedala, da društvo dobro izhaja, da šteje 32 udov in ima že v svojej knjižnici nad sto knjig in časopisov, dasiravno še le obstoji četrto leto. Potem je jasno in zanimivo razlagal gosp. drd. Pipuš o testamentih. G. učitelj Svit. Hauptman je govoril o jako koristnem predmetu, namreč o gnojivni sadnemu drevju. Na to nam nariše g. S. kratko slikico iz tožne naše zgodovine, ki je pisana s krvjo in solzami, — o turških navalih v Podravji. Govornik je primerjal današnje nemčurje s tedanjimi janičarji, ki so požigali, ropali, pustošili lastno svojo domovino in klali lastne svoje brate. Vošnjakova igra: „Svoji k svojim“ je zelo ugajala. Vse osebe so lepo igrale, posebno Anka Tojzelnova in Liza Pipuševa. Ta igra je kakor nalašč za kmetske čitalnice. Konečno nam je g. Sv. Hauptman podal, kot nameček, šaljivi prizor: „Kako je Matevž štruklje delal“. Izvrstno jih je delal in dobri so bili, da še se nam zdaj sline cedé. Žal mora biti sosedom, da tega niso prišli gledat. Med raznimi točkami so naši fantje lepo peli; brata Tone in Svit. Hauptman sta pa svirala narodne na piščal in gosli. Vse to in pa sladka kapljica Koroščeva je naredilo društvo kaj veselo, da smo pozabili vsakdanjih muk in skrbi.

Gospodarske stvari.

Ozebljina.

Večkrat se izgori, da človek ozebe v roke noge, ušesa itd. Najbolj pa je to hudó, če se izgori že otroku, ker siročče nosi potlej celo življenje ta križ, ki se mu ponavlja vsako zimo. Mogoče pa je še največkrat v tej reči pomagati, ako se prav ravna. Kedar namreč kdo ozebe v roke ali noge, naj si da prinesiti vode, v kateri se je kuhala bela repa ter si naj z njo umiva ozeble ude, ali kolikor mogoče, naj bode voda vroča.

Kedar se je to storilo in so že udje mehki, gibčni, zbrise se noga ali roka rahlo, pa do cela. Zatem se namaže še s strdjo in obveže s snažno cunjo ali pa se položi na ozebel ud cunja, na kateri je razmazana strd ter ostane to nekaj dni na njem. Kdor stori tako, ne bo mu težave več delala ozeblina; drago pa tudi ni to zdravilo.

Bučele in njih napajanje.

Da je bučelam treba od časa do časa srkati vode va se, to znamo in je tega bučelam poleti toliko bolj treba, kolikor manj dobijo rose na cvetji. Vprašanje je torej le o tem, ali je dobro, potrebno napajati bučele pozimi? Mi v tem oziru nimamo skušenj in zato ne